

ผลการศึกษากฎวิธีการศึกษาแบบเล่าเรื่อง ต่อการเยียวยาตนเองของสตรีหย่าร้าง

กรรณิการ์ แสนสุภา*

เพ็ญภา กุลนาคดล**

จุฑามาส แหนจอน***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อศึกษาผลการศึกษากฎวิธีการศึกษาแบบเล่าเรื่องต่อการเยียวยาตนเองของสตรีหย่าร้าง ตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นสตรีหย่าร้างที่มีสาเหตุมาจากการนอกใจของสามี ที่อาศัยอยู่ในโครงการบ้านเอื้ออาทร กรุงเทพมหานคร จำนวน 20 คน โดยมีคะแนนการเยียวยาตนเองต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ทำการสุ่มอย่างง่ายให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบวัดการเยียวยาตนเองของสตรีหย่าร้างและโปรแกรมการศึกษากฎวิธีการศึกษาแบบเล่าเรื่องจำนวน 9 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ติดต่อกันโดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองประเภทสององค์ประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งองค์ประกอบ แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนทดลอง ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่มของฮาวเวลและทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีนิว - แมนคูสส์

ผลการทดลองพบว่า สตรีหย่าร้างที่ได้รับการศึกษาแบบเล่าเรื่อง มีค่าเฉลี่ยคะแนนการเยียวยาตนเองแตกต่างจากสตรีหย่าร้างที่ไม่ได้รับการศึกษาแบบเล่าเรื่องในระยะหลังศึกษา และระยะติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสตรีหย่าร้างที่ได้รับการศึกษากฎวิธีแบบเล่าเรื่องมีค่าเฉลี่ยคะแนนการเยียวยาตนเองในระยะหลังศึกษา และระยะติดตามผลแตกต่างจากระยะก่อนศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : กฎวิธีการศึกษาแบบเล่าเรื่อง การเยียวยาตนเอง สตรีหย่าร้าง

* นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์

*** อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์

The Effects of Narrative Counseling Theory on Self-healing of Divorced Women

Kannikar Sansupa

Pennapha Koolnaphadol

Juthamas Hanjon

Abstract

The purposes of research were to study the effects of Narrative Counseling Theory on Self-healing of Divorced women. The research was Quasi-Experiment Design. The sample composed of 20 people who living in Ban-aeuathon Bangkok, who had self-healing score less than 25th percentile. They were randomly assigned into two groups equally: an experimental group and a control group with 10 people members in each. The instruments were utilized the measurement test of Self-healing in Divorced women and the intervention program of the Narrative Counseling Theory. The intervention program included 9 sessions. Each session lasted about 60 minutes. The control group was on routine in everyday. The research design was two-factor experimental with repeated measures on one factor. In fact, the study was divided into 3 phases: the pre-test phase, the post-test and the follow-up phase. The data were analyzed using repeated measure analysis of variance: one between-subject variable and one within-subjects variable and were tested to pair differences among means with use of the Numan-Keuls Procedure.

The results revealed that the levels of Self-healing in the study and the control groups were significant interaction at .05 level when measured in the post - test and the follow - up phases. The levels of Self-healing in the study group in the post - test and the follow up phases were statistically significant at .05 level from these in the pre - test phase.

Keywords : Narrative Counseling Theory, Self-healing, Divorced women